

ת"פ 3518/04/20 - מדינת ישראל נגד בנימין פרידמן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 3518-04-20 מדינת ישראל נ' פרידמן

בפני	כבוד סגן הנשיא ירון מינטקביץ
מאשימה	מדינת ישראל
	ע"י עו"ד אילן אקוקה
נגד	
הנאשם	בנימין פרידמן
	ע"י עו"ד רפאל שטוב

החלטה

הבקשה

הנאשם הורשע, לאחר שמיעת הוכחות, בעבירות של תקיפת שוטר והפרעה לשוטר, וביום 23.2.21 נגזרו עליו העונשים הבאים:

- א. שבעה חודשי מאסר בפועל.
- ב. הפעלת מאסר מותנה של שלושה חודשים שהוטל על הנאשם ביום 26.6.17 בת"פ 48651-01-17.
- ג. הפעלת מאסר מותנה של חודשיים שהוטל על הנאשם ביום 4.7.17 ת"פ 48577-01-17.
- ד. הפעלת מאסר מותנה של שלושה חודשים שהוטל על הנאשם ביום 19.7.17 בת"פ 5552-3-17.

המאסרים המותנים הופעלו במצטבר למאסר שבסעיף א' תוך חפיפה חלקית ביניהם, כך שסך הכל נגזרו על הנאשם שנים עשר חודשי מאסר בפועל, בניכוי התקופה בה היה במעצר (להלן: **גזר הדין**).

בגזר הדין ציינתי, כי:

מנגד ראיתי להעיר, כי המאשימה לא בקשה להפעיל מאסר מותנה של שמונה חודשים שהוטל על הנאשם ביום 1.6.17 בת"פ 48294-01-17, למרות שאחת מעבירות התנאי שבגזר הדין היא הפרעה לשוטר, למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם מהמאסר שנגזר עליו באותו תיק, ולכאורה ניתן היה להפעיל גם מאסר זה. עם זאת, משהמאשימה לא בקשה להפעיל את המאסר המותנה לא ראיתי לעשות כן מיוזמתי.

עתה לפני בקשת המאשימה להפעיל את המאסר המותנה האמור, במצטבר לכל עונש שהוטל על הנאשם. על פי הבקשה, גזר הדין בת"פ 48294-01-17 (להלן: **המאסר המותנה**), נרשם באופן שגוי במרשם הפלילי, ועל כן המאשימה לא בקשה להפעילו בעת שנגזר דינו של הנאשם. עוד עולה מהבקשה, כי לשיטת המאשימה בית המשפט

שגה בכך שלא הפעיל את המאסר המותנה מיוזמתו, למרות שהמאשימה לא ביקשה לעשות כן.

עמדת הנאשם

ב"כ הנאשם מתנגד להפעלת המאסר המותנה, בשל השיהוי בהגשת הבקשה ועינוי הדין שנגרם לנאשם. בהקשר זה הפנה לכך שהכלל הוא כי יש להפעיל מאסר מותנה מעמד גזירת העונש, והפעלה מאוחרת היא חריג. עוד טען, כי ההערה המצוטטת למעלה מתוך גזר הדין, מהווה למעשה החלטה שלא להפעיל את המאסר המותנה, ולא ניתן לדון בעניין זה מחדש. לחלופין, ביקש שככל שעונש המאסר יופעל, הוא יחפוף את עונש המאסר שנגזר.

דין והכרעה

לאחר שנתתי דעתי לנסיבות המקרה ועמדות הצדדים, לא ראיתי מנוס מלהפעיל את המאסר המותנה, אך הנאשם יישא בו בחופף למאסר שנגזר עליו. אנמק:

סעי' 55 לחוק העונשין קובע כי **"מי שנידון למאסר על תנאי והורשע בשל עבירה נוספת, יצווה בית המשפט על הפעלת המאסר על תנאי"**. לשון החוק ברורה, ואינה מותירה לבית משפט שיקול דעת שלא להפעיל מאסר מותנה שלחובת נאשם שעבר עבירת נוספת. בית משפט רשאי אמנם להאריך מאסר מותנה, בהתקיים נסיבות מיוחדות, אך מקום בו גזר בית משפט על נאשם מאסר ממש, חובה להפעיל מאסר מותנה שלחובת נאשם ולא נתונה לבית משפט סמכות להמנע מכך, גם אם נפלו תקלות באופן הגשת הבקשה להפעילו.

לא מצאתי ממש בטענה כי ניתנה החלטה שלא להפעיל את המאסר המותנה. הפסקה המצוטטת מעלה מתוך גזר הדין היא הערה, כי על פניו קיים מאסר מותנה, אשר המאשימה לא ביקשה להפעילו. לא ניתן לראות בכך החלטה, ולו מהטעם שלא קדמה לה בקשה.

מנגד, יש טעם בבקשת הנאשם להפעיל את המאסר המותנה בחופף לעונשים שנגזרו עליו:

בקשת המאשימה הוגשה לאחר שכבר נגזר עונשו של הנאשם ולא מצאתי לכך הצדקה: בגזר הדין הקודם הוטל על הנאשם מאסר מותנה על העבירות בהן הורשע באותו הליך, תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות והפרעה לשוטר, אמנם בגיליון הרישום הפלילי נרשם בטעות כי התנאי חל רק על עבירה של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות. אך מדובר בטעות שניתן היה לזהות בקלות.

במיוחד דברים אמורים בשים לב לכך שהמאשימה היתה ערה למאסר המותנה, ואף טרחה והגישה שתי בקשות לתיקון הכרעת הדין על מנת שהרשעת הנאשם תהיה בעבירה של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, ולא תקיפת שוטר "סתם" (ר' החלטות מימים 15.12.20 ו- 16.12.20). המאשימה אף טרחה ורמזה בבקשה מיום 16.12.20, כי תיקון הכרעת הדין דרוש לשם "הערכות לטיעונים לעונש". לו היתה המאשימה עושה את שעשה בית המשפט - מעיינת בגזר הדין עצמו ולא מסתפקת בגיליון הרישום הפלילי - יכלה לדעת כי המאסר המותנה הוא בר הפעלה גם על פי הכרעת הדין שניתנה, ולא היה כל צורך להגיש בקשות לתיקונה. אך תחת זאת בחרה המאשימה ללכת בדרך הארוכה, שתוצאתה היא בקשה לשנות את גזר הדין לאחר שניתן, על כל המשתמע מכך.

לאור מכלול הנסיבות, ובהן משך המאסר שנגזר על הנאשם, אופן הגשת הבקשה והפגיעה בנאשם הכרוכה בהחמרתו של גזר דין לאחר שניתן, ראיתי להפעיל את המאסר המותנה בחופף לעונש המאסר הכולל שגזרתי על הנאשם, ולא

להוסיף עליו.

לצד זאת אומר, כי לו הייתי נדרש לשאלת אופן הפעלת המאסר המותנה בשלב גזירת הדין, ספק אם הייתי מגיע לאותה תוצאה.

סיכום

מפעיל מאסר מותנה של שמונה חודשים שהוטל על הנאשם בת"פ 48294-01-17 בחופף לעונשי המאסר שנגזר עליו, כך שסך הכל יישא הנאשם בעונש כולל של שנים עשר חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים, כפי שפורט בגזר הדין.

ניתנה היום, ח' ניסן תשפ"א, 21 מרץ 2021 בהעדר הצדדים
(בהסכמתם).